

El partit d'en Torras a Granollers

Moltes vegades ens hem preguntat, el perquè, del torrisme a la ciutat vallesana i hem topat amb tanta diversitat d'opinions que ens es impossible donar una solució inapelable que concreti aquesta diversitat de matisos.

Per el seu aspecte extern hi contemplem ja tota la varietat d'ideals polítics, liberals, republicans, lerruoxistes, carlins i are hasta els d'en Pep que fins avui no sabien on eren ni per ont anaven; allí tothom hi cap.

Perqué hi son? Quin es el motiu d'aquest conglomerat d'ideals? Devem distingir entre ells, lo que vulgarment podriem dir els de dalt i els de baix. Mancats d'ideals ho son tots, pro la finalitat de llur intervenció es molt diferent. Els uns hi son perquè dintre la ciutat hi tenen majoria, aixó vol dir que poden ésser els amos, a tothom agrada ésser dels que manen; llur representació, llur fatuitat, la part de vanitat queda satisfeta, ¡son prohoms de la ciutat! a la seva manera de pensar, grans administradors de l'hisenda local, prosperadors de la capital del Vallés, cada un es pensa ésser un Lloyd George comarcal. Ditzosos d'ells que viuen tan feliços. I dels altres qu'en direm? Que llur esperit no es de defensa d'ideal, es de defensa propia; a la ciutat particularment com a bons amics, tots ens tractem i sentim el batagar de cada un, hem parlat amb els petits industrials torrístes i de tots hem obtingut la mateixa resposta: ja veurá, jo en trec molta feina, son els més i es qüestió d'estar-hi be, are hem fet les escoles tal, el café qual, la casa de... en resum, es qüestió de les garrofes. Amb els obrers passen coses semblants. Recordém un interventor torríst del col·legi de la Plassa de les Olles, que amb gran tranquil·litat deia, fumem, i quant el trajo sigui fet malbé cap a can Torras a buscarne un altre, a lo que'l reprengué un dels presents, i el día que no us en vulgui donar? Allavors, cap allí on ne donguin. Aixó en diuen la gent de confiança. Qué deuen fer els demés!

Pobre Granollers, que els teus governants no tenen idealitat per a ferte próspera, els uns sols satisfán una vanitat, els altres sols esperen les garrofes.

I LLEGIM

«Girona: Al celebrar-se en la Catedral el sermó ds Setmana Santa, encomanat per l'Ajuntament d'aquesta Ciutat al Doctor D. Josep M.ª Llobera, es varen retirar els regidors de la U. M. N. en senyal de protesta perquè l'orador sagrat predicaba en català.

Aquest acte ha sigut molt comentat.—C.»
No cal pas fer-hi cap comentari ja que es lo suficient eloqüent, aquest nou acte

comès pels que'es diuen verdaders amants de nostra Pàtria, ni es necessari tampoc fer-los-hi retret, de que quan per a satisfer als seus apetits personals amb alguna representació popular, perquè aquesta no els falli, no dubten en fer les seves proclamemes en nostra llengua i en parlar en mitins i conferencies en la parla que de menuts els varen ensenyar.

Perqué aquestes contradiccions? Per a ensenyar-nos una vegada més que tot el seu ideari es una complerta negació.

Aquests homes que avui parlen nostra llengua i demà es retiren d'un lloc (i lo que es més, d'un lloc sagrat) perquè prediquen al poble, al verdader poble, amb nostra parla, solament mereixen el despreci de tots, ja que aquets homes sols es poden comparar amb aquets ninots de pim, pam, pum, que després que una pilota els ha obligat ajeurer's necessiten que per a servir novament de blanc al públic, la má del propietari, má graponera a voltes, novament els adressi.

D'etzegallada en etzegallada continua la vida rastrera, de servilisme d'aquets homes de la U. M. N. i aixís solament poden contar-se en el mon dels vius, servant una vida migrada que forçosament acabarà, amb el beneplàcit de tots els catalans conscients, dels que amarats de ver amor patri solament veuen en aquests homes un vexament que repugna, un servilisme que es menja totes les nostres energies i que tot home lliure ha d'escupir, ha de llençar del seu costat.

... la mala herba, camps enfóra terra enllà....

Mentres en nostre terror subsisteixin gent d'aquesta mena no farem res per Catalunya, cal posseir l'energia suficient per a bandejar l'esclavitut que encarnen aquets homes, cal foragitarlos lluny, ben lluny que ni rastre en quedi, es necessari que hi esmercem tota nostra voluntat, totes nostres forces, que al menys aixís, si en nostra tasca no hi trobem ressó, tindrem la satisfacció d'haver complert amb nostre deure.

Dant ens diguè: Vergonya eterna als que despreciant el seu idioma alabin el dels altres, i també podem afegir-hi: Vergonya eterna als que consentin que consemblants seus menyspreuin la llengua que com herencia sos pares els van deixar.

FLORIAM.

TRAPACERIES

En una taula de café, de la Unión Liberal, *Café de les Garses*, (recordant a la astuta garsa d'aquell cuento tant famós) la setmana passada, es comentaba el que molt prompte seria un fet l'adoquinament de tot el tros de carretera que va de la d'en Prat de la Riba fins el Lladoner, degut als treballs del Diputat D. Francisco Torras, conforme te promés als veïns de l'ex-vila.

Mes el que aixó va sentir, també va oir, que dos persones, molt íntimes i de la confiança del amo de les *Garses*, qu'eran en la mateixa taula, es comunicaven en veu més baixa que, tenien la consigna, donada pel mateix Quico, que de l'adoquinament de la carretera sempre que s'en parlés, desviessin la conversa, perquè els granollersins ja en tenien prou amb el títol de ciutat, que molt havia *suat* per aconseguir-ho, i que per lo tant dit assumpte d'adoquinament serviria a n'en Quico, de bandera en les properes eleccions de Diputats a Corts, ja que el pobre, afegim nosaitres, cada día tem més pel resultat de les mateixes i el seu cap está fet un molí de vent, buscant el poble, vila o ciutat on poder fer la tupinada que l'hi dongui l'acta,

El gran Camilu està enfadat, i, la veritat, te raó, ja que ni majories, ni minories s'han recordat de fer-lo un xic més gran amb alguna tenencia.

No hi ha dret; ell que després de 6 anys de consagració política ha demostrat l'encert que te quan tracta en porcs, i are que podien premiar-li el seu esforç no li volen veurer la seva capacitat, no hi ha dret.

Paciencia gran Camilu, aguanteu el culpa amb resignació i recordeu aquell refrá castellá que diu: *A cada puerco le llega su San Martin.*

En *El Demócrata* passat hi consta una rectificació sobre la filiació política del Alcalde de Montornés.

Amb la forma que está feta se pot entendre que es una rectificació personal del interessat, apesar de que aquest no en sab d'ella ni una paraula.

Senyors de *El Demócrata*, no en gasteu tanta d'habilitat que's quedarán sense!

D'EXCURSIONISME

Excursió al Montseny pel Grup Excursionista «Els Ginesters».

Fomentant tant atractiu esport, diumenge passat, diada de Pasqua, un grup d'aimants de l'excursionisme, anàrem a visitar les veïnes montanyes del Montseny. Amb el tren correu del matí marxàrem fins a Sant Celoni, desd'on emprengürem la marxa en direcció a Santa Fé de Montseny, sorprenent-nos la pluja al cap de poca estona que caminàvem i ensopegant-nos a passar pel davant del «Más Frederich Soler (Pitarra)», ens aixoplugàrem i ferem un petit esmorsar. Al cap de poca estona, decidirem rependre la marxa, arribant al «Más de Can Pere Poch» (mig camí), on ens fou precis entrar per a deixar passar un fort ruixat que durá més d'una hora. Sortírem del Más a un quart d'una, passant per Riudara (aquí comença a nevar), Font dels Abeuradors, Cova la Penitenta, i nevant capiosament, arribarem, a dos